

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **S. I.**, alias **K. S.**, zastoupená Organizací pro pomoc uprchlíkům, se sídlem Praha 9, Kovářská 4, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2176/2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2019, č. j. 4 A 74/2019-22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně brojila u Krajského soudu v Praze žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 10. 2019, č. j. CPR-28913-4/ČJ-2019-930310-V241, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 7. 7. 2019, č. j. KRPA-250355-21/ČJ-2019-000022-SV, jímž bylo žalobkyni uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou jí nemá být umožněn vstup na území členských států EU v délce jednoho roku. Krajský soud v Praze podanou žalobu postoupil Městskému soudu v Praze usnesením ze dne 14. 11. 2019, č. j. 42 A 15/2019-13, jako soudu věcně i místně příslušnému. Usnesením ze dne 27. 11. 2019, č. j. 4 A 74/2019-22, městský soud žalobu odmítl pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Městský soud konstatoval, že v § 172 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, je stanovena zvláštní lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí o správním vyhoštění, která činí 10 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni. Zmeškání této lhůty nelze prominout. Městský soud zjistil, že rozhodnutí, které je napadeno žalobou, bylo žalobkyni prostřednictvím jejího zástupce doručeno dne 31. 10. 2019. Desátým dnem lhůty pro podání žaloby byla v případě žalobkyně neděle 10. 11. 2019, proto se posledním dnem této lhůty stalo pondělí 11. 11. 2019. Žaloba však byla podána až dne 12. 11. 2019, jednalo se proto o žalobu podanou opožděně.

[3] Proti usnesení městského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, v níž požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. a § 35 odst. 10 s. ř. s.

[4] Usnesením ze dne 31. 1. 2020, č. j. 3 Azs 408/2019-34, Nejvyšší správní soud návrh na ustanovení zástupce výrokem I. zamítl z důvodu zjevné neúspěšnosti. Ze spisu městského soudu v projednávané věci bylo totiž *prima facie* zřejmé, že žaloba byla podána opožděně, a proto nebylo možné postupovat jinak, než ji odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[5] S ohledem na zamítnutí návrhu o ustanovení zástupce vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku výrokem II. usnesení ze dne 31. 1. 2020, č. j. 3 Azs 408/2019-34, k doložení splnění podmínky stanovené v § 105 odst. 2 s. ř. s., tedy aby ve lhůtě 15 (patnácti) dnů ode dne doručení tohoto usnesení předložila plnou moc udělenou jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie; zároveň byla stěžovatelka poučena o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

[6] Usnesení ze dne 31. 1. 2020, č. j. 3 Azs 408/2019-34, bylo doručeno dne 4. 2. 2020 do datové schránky zástupce stěžovatelky, kterého v řízení o správním vyhoštění a zajištění zmocnila mimo jiné „*k podávání řádných a mimořádných opravných prostředků, včetně podání žaloby proti zajištění, přebírání písemností a případné kasační stížnosti*“ (viz plná moc stěžovatelky ze dne 6. 8. 2019 na čl. 2 spisu zdejšího soudu). Poslední den patnáctidenní lhůty stanovené výrokem II. shora citovaného usnesení připadl na středu 19. 2. 2020. Na tuto výzvu však stěžovatelka ani její zástupce v uvedené lhůtě ani později nereagovali.

[7] Jak uvedl zdejší soud již v usnesení ze dne 31. 1. 2020, č. j. 3 Azs 408/2019-34, s ohledem na zjevnou neúspěšnost kasační stížnosti nebyly naplněny podmínky pro ustanovení zástupce [§ 35 odst. 10 ve spojení s § 36 odst. 3 *in fine* s. ř. s.]. Bylo proto na stěžovatelce, aby sama nesla náklady na zastoupení advokátem, pokud si přála, aby o její kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodoval věcně. Stěžovatelka ve stanovené lhůtě neprokázala splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Nedostatek kvalifikovaného (tj. zákonem vyžadovaného) zastoupení stěžovatelky přitom brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínky řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[8] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 20. března 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu